

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน และได้นำเสนอตามกรอบแนวคิดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ส่วนที่หนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยภายในในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน และส่วนที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งแต่ละส่วนแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ปัจจัยภายในในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานแบ่งเป็น 6 ตอน

- ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านระยะเวลาการทำงาน
- ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรง
- ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน
- ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่สอง ปัจจัยภายนอกในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน แบ่งเป็น 10 ตอน

- ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านสื่อสารมวลชน
- ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
- ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสถาบันทางการเมือง
- ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านผู้นำทางการเมือง
- ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงาน
- ตอนที่ 6 ปัจจัยด้านขนาดของสถานประกอบการ/โรงงาน
- ตอนที่ 7 ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- ตอนที่ 8 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน
- ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 10 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่หนึ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายในในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ และปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	140	36.4
หญิง	245	63.6
รวม	385	100.0
สถานภาพ		
โสด	176	45.7
สมรส	189	49.1
หย่าร้าง	12	3.1
หม้าย	8	2.1
รวม	385	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	32	8.3
มัธยมศึกษา	149	38.7
ปวช. หรือ เทียบเท่า	54	14.0
ปวส. หรือ เทียบเท่า	54	14.0
ปริญญาตรี	89	23.2
สูงกว่าปริญญาตรี	7	1.8
รวม	385	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
17 – 30 ปี	174	45.2
31 – 40 ปี	122	31.7
41 – 50 ปี	69	17.9
51 – 60 ปี	14	3.6
61 ปีขึ้นไป	6	1.6
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.6) มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 49.1) โดยมีอายุระหว่าง 17 -30 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 45.2) รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 31.7) มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 38.7) และรองลงมาคือมีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 23.2)

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านระยะเวลาการทำงาน

ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาทำงานของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของปัจจัยด้านระยะเวลาทำงานของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร

ระยะเวลาทำงาน/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 42 ชั่วโมง	68	17.7
42 -48 ชั่วโมง	196	50.9
49 -60 ชั่วโมง	95	24.7
61 -72 ชั่วโมง	22	5.7
73-84 ชั่วโมง	4	1.0
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่ทำงานในเขตอุตสาหกรรมนวนครนั้นส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 42 -48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด (ร้อยละ 50.9) รองลงมาคือทำงานอยู่ในช่วงระยะเวลา 49 -60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 24.7)

ในลักษณะของการทำงานของผู้ใช้แรงงานในด้านปัจจัยในด้านระยะเวลาทำงานจึงมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร กล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาทำงานต่อสัปดาห์น้อยจะมีเวลาในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาทำงานต่อสัปดาห์ที่มาก

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรง

จากการสังเกตแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรง ของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร สามารถแสดงได้ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรง ของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อัตราค่าจ้าง		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	156	40.5
10,000 — 20,000 บาท	188	48.8
20,001 — 30,000 บาท	32	8.3
30,001 บาท ขึ้นไป	9	2.4
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรงที่ผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนครที่ได้รับมากที่สุดอยู่ในช่วงรายได้ที่มีอัตราค่าจ้าง/ค่าแรงต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 — 20,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 48.8) รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 40.5)

ปัจจัยในด้านค่าจ้าง/ค่าแรงของผู้ใช้แรงงานนั้นมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร เพราะผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยมักจะทำงานล่วงเวลามาก

ขึ้นจึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองเท่าที่ควร และส่งผลต่อการไม่มีเวลาที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยภายในว่ามีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร โดยสอบถามความคิดเห็นดังกล่าวจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานระดับผู้นำแรงงาน 16 คน ได้ผลการวิจัยตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ร้อยละความคิดเห็นในด้านปัจจัยภายในมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($n = 16$)

ปัจจัยภายในกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพส่วนบุคคล		
มีผล	11	68.75
ไม่มีผล	5	31.25
รวม	16	100.00
2. ระยะเวลาทำงาน		
มีผล	9	56.25
ไม่มีผล	7	43.75
รวม	16	100.00
3. ค่าจ้าง/ค่าแรง		
มีผล	13	81.25
ไม่มีผล	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยภายในของผู้ใช้แรงงานนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เห็นตรงกันว่าปัจจัยด้านค่าจ้าง/ค่าแรง มีผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด (ร้อยละ 81.25) รองลงมาคือปัจจัยด้านสถานะส่วนบุคคล (ร้อยละ 68.75) และลำดับสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีส่วนต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองคือ ปัจจัยด้านระยะเวลาทำงานของผู้ใช้แรงงาน (ร้อยละ 56.25)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในส่วนของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดทั้งหมด 16 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้เจาะจงในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานดังนี้ ประธานสหภาพแรงงาน ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หัวหน้าคนงาน และพนักงานประจำ ของแต่ละโรงงานตำแหน่งละ 1 คน ทั้งหมด 4 โรงงานรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสัมภาษณ์ทั้งหมด 16 คน และได้ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะที่ตรงกันและใกล้เคียงกัน ดังนี้

1. รัฐควรมีการจัดการในการให้การเรียนรู้ทางการเมืองกับประชาชน (แรงงาน-ผู้เขียน) มากกว่าที่เป็นอยู่ และมีความต่อเนื่อง
2. ควรมีการลดเวลาทำงานของแรงงานลง เพื่อให้แรงงานมีเวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่น
3. ควรมีการขึ้นค่าจ้างหรือค่าแรงงานให้เกิดความเป็นธรรมกับแรงงานมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน ในด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร

ในแง่ของหลักการนั้น ถ้าหากผู้ใช้แรงงานจะมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะใดและอยู่ในระดับใดนั้น ปัจจัยภายในของผู้ใช้แรงงานที่ได้ทำการศึกษาขึ้นจึงมีส่วนสำคัญต่อการจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยเช่นกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน ในด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขต
อุตสาหกรรมนวนคร

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	มีผล (%)	ไม่มีผล (%)	รวม (%)	X ²	p
ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง				7.970*	0.018
น้อยที่สุด	21 (53.8)	18 (46.2)	39 (100.0)		
น้อย	47 (67.1)	23 (32.9)	70 (100.0)		
ปานกลาง	84 (88.4)	11 (11.6)	95 (100.0)		
มาก	140 (88.6)	18 (11.4)	158 (100.0)		
มากที่สุด	15 (65.2)	8 (34.8)	23 (100.0)		
รวม	349 (90.6)	36 (9.4)	385 (100.0)		

*P < .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง
เนื่องมาจากปัจจัยภายใน ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญในทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม
สมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อทำการพิจารณาโดยละเอียดแล้วพบว่า การตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนครนั้นปัจจัยภายในมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ระดับมาก (ร้อยละ 88.6) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 88.4)

ส่วนที่สอง ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขต
อุตสาหกรรมนวนคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านสื่อสารมวลชน

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างในด้านปัจจัยภายนอก
ของผู้ใช้แรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของปัจจัยด้านสื่อสารมวลชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้
แรงงาน

สื่อสารมวลชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	272	70.6
ไม่มีผล	115	29.4
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อสารมวลชนมีผลต่อการ
ตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน (ร้อยละ 70.6) ไม่มีส่วน (ร้อยละ 29.4)

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของสื่อที่ผู้ใช้แรงงานเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

สื่อที่เปิดรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	342	88.8
วิทยุ	6	1.6
นิตยสาร/วารสาร	1	0.3
หนังสือพิมพ์	27	7.0
อินเทอร์เน็ต	9	2.3
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ใช้แรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมากที่สุดคือโทรทัศน์ (ร้อยละ 88.8) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 7.0) ส่วนสื่อที่ผู้ใช้แรงงานเปิดรับข่าวสารน้อยที่สุดคือ นิตยสาร/วารสาร (ร้อยละ 0.3)

การที่ผู้ใช้แรงงานรับข่าวสารจากสื่อสารมวลชนที่มากที่สุดคือโทรทัศน์นั้นน่าจะมาจากมีความสะดวกในการรับข่าวสารมากกว่าสื่อในด้านอื่นๆ ที่อาจจะมีค่าใช้จ่ายและต้องมีความรู้ประกอบด้วยจึงจะทำการรับข่าวสารได้ เช่น อินเทอร์เน็ต จึงมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างได้

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง ว่ามีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากน้อยเพียงใด ดังตารางที่ 4.8 – 4.9

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	294	76.4
ไม่มีผล	91	23.6
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ใช้แรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นเห็นว่าสื่อสารมวลชนมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ 76.4) และเห็นว่าไม่มีผล (ร้อยละ 23.6)

ตารางที่ 4.9 ร้อยละของปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

ความถี่ของการรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์		
ไม่เคยรับ	8	2.1
2-4 สัปดาห์ต่อครั้ง	13	3.4
สัปดาห์/ครั้ง	17	4.4
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	40	10.4
ทุกวัน	307	79.7
รวม	385	100.0
วิทยุ		
ไม่เคยรับ	128	33.2
2-4 สัปดาห์ต่อครั้ง	63	16.4
สัปดาห์/ครั้ง	95	24.7
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	46	11.9
ทุกวัน	53	13.8
รวม	385	100.0
หนังสือพิมพ์		
ไม่เคยรับ	41	10.6
2-4 สัปดาห์ต่อครั้ง	55	14.3
สัปดาห์/ครั้ง	93	24.2
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	69	17.9
ทุกวัน	127	33.0
รวม	385	100.0
นิตยสาร/วารสาร		
ไม่เคยรับ	143	37.1
2-4 สัปดาห์ต่อครั้ง	92	23.9
สัปดาห์/ครั้ง	83	21.6
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	36	9.4
ทุกวัน	31	8.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความถี่ของการรับข่าวสารทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
รวม	385	100.0
อินเทอร์เน็ต		
ไม่เคยรับ	162	42.1
2-4 สัปดาห์ต่อครั้ง	52	13.5
สัปดาห์/ครั้ง	76	19.7
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	38	9.9
ทุกวัน	57	14.8
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทุกวันที่มาจากสื่อทางโทรทัศน์มากที่สุด (ร้อยละ 79.7) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 33.0)

จะเห็นว่าสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายและมีราคาไม่แพงหรือไม่เสียค่าใช้จ่ายจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงข่าวสารได้ง่ายและบ่อยกว่าสื่อที่ต้องมีค่าใช้จ่ายและต้องใช้ทักษะความรู้ทางเทคโนโลยีประกอบการเข้าถึงสื่อ นั้น ก็จะมีส่วนต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้แรงงาน และจะมีผลต่อการจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสถาบันทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถาบันทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ดังตารางที่ 4.10 – 4.11

ตารางที่ 4.10 ร้อยละของปัจจัยด้านสถาบันทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

สถาบันทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	269	69.9
ไม่มีผล	116	30.1
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสถาบันทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน (ร้อยละ 69.9) ไม่มีส่วน (ร้อยละ 29.9)

ตารางที่ 4.11 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการมีส่วนร่วมทางการเมือง (กรณีคิดว่าสถาบันทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
1. รัฐธรรมนูญมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
น้อยที่สุด	9	2.3
น้อย	19	4.9
ปานกลาง	95	24.7
มาก	114	29.6
มากที่สุด	33	8.6
2. สถาบันนิติบัญญัติมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
น้อยที่สุด	10	2.6
น้อย	24	6.2
ปานกลาง	112	29.1
มาก	109	28.3
มากที่สุด	15	3.9
3. สถาบันบริหารมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
น้อยที่สุด	11	2.9
น้อย	24	6.2

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง	84	21.8
มาก	134	34.8
มากที่สุด	17	4.4
4. สถาบันตุลาการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
น้อยที่สุด	15	3.9
น้อย	32	8.3
ปานกลาง	87	22.6
มาก	112	29.1
มากที่สุด	24	6.2

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนที่เห็นว่าสถาบันทางการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนี้ สถาบันรัฐธรรมนูญมีผลต่อการตัดสินใจในระดับมาก มากที่สุด (ร้อยละ 29.6) รองลงมาคือในระดับปานกลาง (ร้อยละ 24.7) สถาบันนิติบัญญัติมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง มากที่สุด (ร้อยละ 29.1) รองลงมาคือในระดับมาก (ร้อยละ 28.3) สถาบันบริหารมีส่วนต่อการตัดสินใจทางการเมืองในระดับมาก มากที่สุด (ร้อยละ 34.8) รองลงมาคือในระดับปานกลาง (ร้อยละ 21.8) และสถาบันตุลาการมีส่วนการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในระดับมาก มากที่สุด (ร้อยละ 29.1) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 22.6)

จากตารางที่ 4.10 – 4.11 พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานนั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยในด้านสถาบันทางการเมืองในระดับปานกลางถึงระดับมาก ในแง่ของหลักการหากผู้ใช้แรงงานมีความเชื่อมั่นต่อสถาบันทางการเมืองมากเท่าใดระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานก็จะมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านผู้นำทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้นำทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ดังตารางที่ 4.12 – 4.13

ตารางที่ 4.12 ร้อยละของปัจจัยด้านผู้นำทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้
แรงงาน

ผู้นำทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	295	76.6
ไม่มีผล	89	23.1
ไม่ตอบ (ข้อมูลไม่สมบูรณ์)	1	0.3
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าผู้นำทางการเมืองมีผลต่อการ
ตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ 76.6)

ตารางที่ 4.13 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการมีส่วนร่วมทางการเมือง (กรณีคิดว่าผู้นำทางการเมือง
มีผลต่อการตัดสินใจ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ผู้นำทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้ แรงงาน		
1. ผู้นำทางการเมืองสามารถทำให้ท่านเชื่อถือศรัทธา อัน เนื่องมาจากการแสดงบทบาททางการเมืองที่สนองตอบต่อข้อ เรียกร้องและความต้องการของท่าน		
น้อยที่สุด	35	9.1
น้อย	30	7.8
ปานกลาง	110	28.6
มาก	92	23.9
มากที่สุด	29	7.5
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของท่านเกิดจากความเชื่อมั่นและ ศรัทธาต่อผู้นำทางการเมือง		
น้อยที่สุด		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	33	8.6
ปานกลาง	107	27.8
มาก	92	23.9
มากที่สุด	33	8.6

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าหากตนมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อผู้นำที่อื่นเนื่องมาจากการแสดงบทบาททางการเมือง จะมีผลต่อการตัดสินใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 28.6) รองลงมาคือในระดับมาก (ร้อยละ 23.9) ส่วนประเด็นการแสดงบทบาททางการเมืองของผู้นำทางการเมืองที่สนองตอบต่อข้อเรียกร้องและความต้องการของผู้ใช้แรงงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 27.8) รองลงมาคือในระดับมาก (ร้อยละ 23.9)

ดังนั้นปัจจัยในด้านผู้นำมีส่วนต่อการตัดสินใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในระดับปานกลางถึงระดับมาก มากที่สุด

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงาน

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ดังตารางที่ 4.14 – 4.15

ตารางที่ 4.14 ร้อยละของปัจจัยด้านกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

กฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	296	76.9
ไม่มีผล	89	23.1
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ากฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ 76.9) และมีกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 23.1)

ตารางที่ 4.15 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการมีส่วนร่วมทางการเมือง (กรณีคิดว่ากฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานมีผลต่อการตัดสินใจ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
น้อยที่สุด	19	5.0
น้อย	26	6.8
ปานกลาง	85	22.0
มาก	226	58.7
มากที่สุด	29	7.5
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าหากกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงาน จะมีผลต่อการตัดสินใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 58.7) รองลงมาคือในระดับปานกลาง (ร้อยละ 22.0)

ดังนั้นการที่กฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานที่บัญญัติออกมาแล้วมีผลกระทบต่อแรงงานนั้น จะมีผลต่อการรวมตัวกันของผู้ใช้แรงงานหากผู้ใช้แรงงานที่เห็นว่ากฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานนั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือไม่ให้ความคุ้มครองแรงงานเท่าที่ควรจะเป็น ก็จะนำมาซึ่งการรวมกลุ่มกันเพื่อเรียกร้องสิ่งที่ตนเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งนั่นหมายถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานนั่นเอง

ตอนที่ 6 ปัจจัยด้านขนาดของสถานประกอบการ/โรงงาน

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ดังตารางที่ 4.16 – 4.17

ตารางที่ 4.16 ร้อยละของปัจจัยด้านขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

ขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	196	50.9
ไม่มีผล	189	49.1
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ระหว่างเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจกับไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ 4.17 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการมีส่วนร่วมทางการเมือง (กรณีคิดว่าขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานมีผลต่อการตัดสินใจ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของสถานประกอบการ/โรงงานที่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
1. โรงงานที่มีแรงงานต่ำกว่า 2,000 คน		
น้อยที่สุด	20	5.2
น้อย	45	11.7
ปานกลาง	89	23.1
มาก	36	9.4
มากที่สุด	8	2.1
2. โรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 2,000 คนแต่ไม่ถึง 5,000 คน		
น้อยที่สุด	12	3.1
น้อย	36	9.4
ปานกลาง	89	23.1
มาก	56	14.5
มากที่สุด	5	1.3
3. โรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 5,000 คน แต่ไม่ถึง 10,000 คน		
น้อยที่สุด	14	3.6
น้อย	30	7.8
ปานกลาง	59	15.3
มาก	79	20.5
มากที่สุด	16	4.2
4. โรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 10,000 คน ขึ้นไป		
น้อยที่สุด	18	4.7
น้อย	36	9.4
ปานกลาง	40	10.4
มาก	60	15.6
มากที่สุด	44	11.4

จากตารางที่ 4.16 - 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือเห็นว่า

มีผลต่อการตัดสินใจ (ร้อยละ 50.9) กับไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ 48.6) และระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานที่มาจากปัจจัยด้านขนาดของสถานประกอบการหรือโรงงาน คือสถานประกอบการหรือโรงงานที่มีแรงงานต่ำกว่า 2,000 คน เห็นว่าขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 23.1) รองลงมาคือระดับน้อย (ร้อยละ 11.7) โรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 2,000 คน แต่ไม่ถึง 5,000 คน เห็นว่าขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 23.1) รองลงมาคือระดับมาก (ร้อยละ 14.5) โรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 5,000 คน แต่ไม่ถึง 10,000 คน เห็นว่าขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.5) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 15.3) และโรงงานที่มีแรงงานตั้งแต่ 10,000 คน ขึ้นไป เห็นว่าเห็นว่ขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 15.6.) รองลงมาคือระดับมากที่สุด (ร้อยละ 11.4)

ในแง่ของหลักการนั้น ขนาดของสถานประกอบการนั้นมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ายิ่งขนาดสถานประกอบการมีจำนวนแรงงานมากเห็นว่ระดับของการมีส่วนร่วมก็จะมียาก หากขนาดของสถานประกอบการมีจำนวนแรงงานน้อย ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองก็จะน้อยลง

ตอนที่ 7 ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน ดังตารางที่ 4.18 – 4.19

ตารางที่ 4.18 ร้อยละของปัจจัยด้านปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และ
การเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และ การเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	279	72.5
ไม่มีผล	106	27.5
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลง
โครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมาก
ที่สุด (ร้อยละ 72.5)

ตารางที่ 4.19 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการมีส่วนร่วมทางการเมือง (กรณีคิดว่าปัจจัยด้านการ
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผล ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วน ร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
น้อยที่สุด	12	3.1
น้อย	15	3.9
ปานกลาง	97	25.2
มาก	125	32.5
มากที่สุด	31	8.1
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วน ร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
น้อยที่สุด	9	2.3
น้อย	20	5.2
ปานกลาง	91	23.6
มาก	130	33.8

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	29	7.5
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วม		
ทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน		
น้อยที่สุด	20	5.2
น้อย	15	3.9
ปานกลาง	77	20.0
มาก	126	32.7
มากที่สุด	42	10.9

จากตารางที่ 4.18 - 4.19 พบว่า ผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าปัจจัยในด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด (ร้อยละ 72.5) ไม่มีผล (ร้อยละ 27.3) ส่วนระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลมาจากปัจจัยในด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองนั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างเศรษฐกิจมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 32.5) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 25.2) การเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างทางสังคม มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 33.8) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 23.6) และการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างทางการเมือง มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 32.7) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 20.0)

ในการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองนั้น มีส่วนต่อการที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับมากที่สุดและรองลงมาคือในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่ตรงกัน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กับผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ชุด ได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น 385 ชุด และมีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 385 คน คิดเป็น

ร้อยละ 96.25 ผลการวิเคราะห์ที่ตรงกันและใกล้เคียงกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 385$)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขอให้มีการปรับขึ้นค่าจ้าง/ค่าแรงของแรงงาน	76	19.7
2. อยากให้นายจ้างลดเวลาทำงานต่อวันของแรงงาน	43	11.2
3. อยากให้นายจ้างจัดสวัสดิการให้กับแรงงานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพที่ดีกว่าเป็นอยู่ในปัจจุบัน	28	7.3
4. ให้รัฐออกกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานที่จะมีผลสนับสนุนให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	56	14.5
5. การให้รัฐให้ความรู้ทางการเมืองกับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน	47	12.2
6. อื่นๆ	135	35.1
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.20 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุดโดยไม่รวมข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ ขอให้มีการปรับขึ้นค่าจ้าง/ค่าแรงของแรงงาน (ร้อยละ 19.7) รองลงมาได้แก่ให้รัฐออกกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานที่จะมีผลสนับสนุนให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ร้อยละ 14.5) อันดับถัดมาคือการให้รัฐให้ความรู้ทางการเมืองกับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน (ร้อยละ 12.2) และลำดับสุดท้ายที่แรงงานต้องการคือการลดเวลาการทำงานของแรงงาน (ร้อยละ 11.2)

ตอนที่ 9 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร

การใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากหรือนั้น มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้แรงงานในการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือปัจจัยที่เกิดจากปัจจัยภายนอกด้วย เพราะปัจจัยภายนอกในด้านต่างๆ นั้นมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้แรงงานในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนคร โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกกับผลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้
แรงงาน

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	มีผล (%)	ไม่มีผล (%)	รวม (%)	X ²	p
ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง				16.130	0.001
น้อยที่สุด	7 (58.3)	5 (41.7)	12 (100.0)		
น้อย	11 (78.6)	3 (21.4)	14 (100.0)		
ปานกลาง	95 (92.2)	8 (7.8)	103 (100.0)		
มาก	197 (93.4)	14 (6.6)	211 (100.0)		
มากที่สุด	39 (86.7)	6 (13.3)	45 (100.0)		
รวม	349 (90.6)	36 (9.4)	385 (100.0)		

*P < .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ใช้แรงงานกลุ่มตัวอย่างเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากปัจจัยภายนอก ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญในทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อทำการพิจารณาโดยละเอียดแล้วพบว่า การตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงานในเขตอุตสาหกรรมนวนครนั้นปัจจัยภายนอกมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับมาก (ร้อยละ 93.4) รองลงมาคือระดับปานกลาง (ร้อยละ 92.2)

ส่วนที่สาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างระดับผู้นำแรงงาน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้
แรงงาน

1.1 ปัจจัยภายในกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานระดับผู้นำทั้ง 16 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่ตรงกันหรือมีความใกล้เคียงกันในประเด็นเรื่องค่าจ้าง/ค่าแรงมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด(ร้อยละ 81.25) ส่วนความคิดเห็นในประเด็นรองลงมาคือสถานะภาพส่วนบุคคล (ร้อยละ 68.75) ส่วนประเด็นสุดท้ายที่มีส่วนต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองคือระยะเวลาทำงานของผู้ใช้แรงงาน (ร้อยละ 56.25)

1.2 ปัจจัยภายนอกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานระดับผู้นำทั้ง 16 คน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่ตรงกันหรือมีความใกล้เคียงกันในประเด็นเรื่องกฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแรงงานกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ร้อยละ 100.0) ส่วนความคิดเห็นในประเด็นรองลงมาคือสื่อมวลชน (ร้อยละ 85.75) และการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง (ร้อยละ 68.75)

ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่ และจะมากหรือน้อยนั้น ปัจจัยในด้านต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายในและที่เกิดจากปัจจัยภายนอกนั้นมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นระดับผู้นำแรงงานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้แรงงาน

2.1 ข้อเสนอแนะ

ผู้นำแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คน มีข้อเสนอแนะสำหรับปัจจัยที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่มีความสำคัญหลักๆ ที่มีความเหมือนและใกล้เคียงกันมา 4 ประเด็น ประเด็นแรกซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานระดับผู้นำให้ความสำคัญ คือ การที่รัฐควรให้ความรู้ทางการเมืองกับประชาชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (ร้อยละ 75) ประเด็นที่สอง ภาครัฐควรให้การสนับสนุนแรงงานให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าที่เป็นอยู่ (ร้อยละ 18.75) ประเด็นที่สาม สื่อควรเสนอข่าวสารการเคลื่อนไหวของแรงงานเพิ่มมากขึ้นและสม่ำเสมอ (ร้อยละ 12.5) ประเด็นสุดท้าย คือผู้ใช้แรงงานควรได้รับการลดเวลาทำงานลง (ร้อยละ 6.25)

2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับไตรภาคี

สำหรับกรณีความขัดแย้งทางด้านแรงงานระหว่างฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน รวมถึงกรณีการเรียกร้องค่าแรงเพิ่มจากฝ่ายลูกจ้าง หรือการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำโดยรัฐบาล ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้นำแรงงานเพิ่มเติม ได้ข้อสรุปดังนี้

2.2.1 ความสำคัญขององค์กรไตรภาคีกรณีพิพาทแรงงาน เมื่อเกิดกรณีพิพาท

แรงงานความสำคัญของภาคีรัฐบาลโดยกระทรวงแรงงาน, ตัวแทนฝ่ายนายจ้างและตัวแทนฝ่ายผู้ใช้แรงงานต้องมีความเท่าเทียมกัน โดยต้องมียุทธศาสตร์ไตรภาคีที่มีการยอมรับการมีส่วนร่วมของผู้ใช้แรงงาน นายจ้างและรัฐบาล ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ องค์การไตรภาคีในทัศนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ เป็นการตั้งขึ้นเพื่อการร่วมปรึกษาหารือ (Consultation) และการร่วมมือ (Co-operation) เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ประเทศไทยได้นำเอาระบบไตรภาคีมาใช้ในการบริหารแรงงานของประเทศในรูปแบบคณะกรรมการไตรภาคี ปัจจุบันกระทรวงแรงงานมีคณะกรรมการไตรภาคีของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดภายในกระทรวงแรงงาน รวม ๑๗ คณะ และแต่ละคณะก็มีที่มาที่แตกต่างกันไปตามที่กฎหมายแต่ละฉบับกำหนดไว้ บางคณะก็มีที่มาจากแต่งตั้งโดยภาครัฐ บางคณะก็มาจากการเลือกตั้งโดยสมาคมนายจ้าง สหภาพแรงงาน แล้วแต่กรณี ซึ่งองค์การไตรภาคีจะต้องทำหน้าที่ให้ผู้ใช้งานได้รับความยุติธรรมด้านแรงงาน ขณะเดียวกันก็ต้องทำให้ฝ่ายนายจ้างสามารถประกอบการได้โดยไม่เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อธุรกิจอันจะกระทบต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

2.2.2 ความสำคัญขององค์กรไตรภาคีกรณีภาครัฐประกาศใช้นโยบายเพิ่มค่าแรง

ขั้นต่ำทั่วประเทศ สำหรับการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำเป็นสิ่งที่ไม่ใช่แรงงานทั่วประเทศเรียกร้องมาตลอดทุกยุคทุกสมัย หน้าที่ขององค์กรไตรภาคีต้องเข้ามาตรวจสอบว่าค่าแรงขั้นต่ำจะต้องอยู่ในจุดใดที่พอเหมาะพอสมกับการดำรงอยู่ได้ทั้งฝ่ายผู้ใช้แรงงานและฝ่ายผู้ประกอบการ สำหรับภาคีรัฐบาลแล้ว นโยบายของพรรคการเมืองที่ประกาศเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ เมื่อชนะการเลือกตั้งแล้วก็ย่อมจะต้องปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ประกาศไป แต่ทั้งนี้รัฐบาลจะเร่งปฏิบัติโดยไม่ศึกษาถึงผลกระทบในด้านความเสียหายต่าง ๆ ย่อมไม่ถูกต้อง เช่นกรณีการย้ายฐานของผู้ประกอบการไปยังประเทศอื่น ๆ หรือการที่ผู้ประกอบการรายย่อยต่างทยอยปิดกิจการเป็นต้น ซึ่งบางครั้งรัฐบาลอาจจะต้องปรับเปลี่ยนที่ละกลุ่มจังหวัด, การเพิ่มแบบค่อยเป็นค่อยไป หรือแม้กระทั่งเลื่อนช่วงเวลาออกไปตามความเหมาะสม รวมทั้งการออกมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการเพื่อให้ดำรงอยู่และมีขีดความสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการประเทศอื่น ๆ ได้ เป็นต้น